

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

18-19 квітня 2012 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ:
Матеріали V Міжнародної науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців. Частина 1. Психолого-
педагогічний напрям. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2012. – 191 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович** – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ–
голова оргкомітету;
- Поніманська Тамара Іллівна** – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з
наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;
- Гон Максим Мойсейович** – доктор політичних наук, професор;
- Павелків Роман Володимирович** – доктор психологічних наук, професор;
- Пальчевський Степан Сергійович** – доктор педагогічних наук, професор;
- Петрівський Ярослав Борисович** – доктор технічних наук, професор;
- Сяський Андрій Олексійович** – доктор технічних наук, професор;
- Батишкіна Юлія Валеріївна** – кандидат технічних наук, доцент;
- Воробйова Ірина Анатоліївна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Галуха Любов Юріївна** – кандидат історичних наук, доцент;
- Дичківська Ілона Миколаївна** – кандидат педагогічних наук, професор;
- Мельник Віра Йосипівна** – кандидат географічних наук, доцент;
- Сілкова Галина Василівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Суржук Тетяна Борисівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Сяський Володимир Андрійович** – кандидат технічних наук, доцент;
- Чернігівець Тетяна Іванівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Черній Алла Леонідівна** – кандидат політичних наук, доцент;
- Хижнякова Надія Олександрівна** – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного
університету (протокол №8 від 30.03.2012р.)

здобути досвід, який в майбутньому допоможе знаходити шляхи до розв'язку інших складніших задач. Не слід забувати, що під час мислення здійснюється актуалізація знань, під нею розуміють ситуацію при якій для розв'язування задачі людина самостійно проявляє знання із власного, набутого раніше досвіду.

Підбираючи допоміжні задачі, вчитель повинен прагнути до того, щоб вони не були випадковими, тобто мали певну мотиваційну ціль і щоб учням поможливості було зрозуміло чому саме таку допоміжну задачу навів вчитель.

Використання учнями таких прикладів в якості допоміжної задачі переконає їх в необхідності бути спостережливими і накопичувати знання математичних фактів, встановлених в результаті розв'язування задач, а тому при розв'язуванні одних задач вчитель повинен більше приділити увагу обговоренню підходів до пошуку шляхів їх розв'язання, а при розв'язуванні інших – більше уваги приділяти вивченню отриманого результату.

Список використаних джерел

1. Бевз Г. П. Методика викладання математики: Навч. посібник. – 3-тє вид., перероб. і допов. – К. : Вища шк., 1989. – 367 с.: іл..
2. Маланюк М.П., Лукавецький В.І. Олімпіади юних математиків. – К.: Радянська школа, 1985 – 88с.
3. Пойа Д. Как решать задачу. М.: Учпедгиз, 1961– 207 с.
4. Фридман Л.М., Турецкий Е.Н., Стеценко В.Я. Как научиться решать задачи – Москва, Просвещение, 1979 – 159с.

РЕАЛІЗАЦІЯ ДИДАКТИЧНОГО ПРИНЦИПУ НАСТУПНОСТІ І ПЕРСПЕКТИВНОСТІ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

Ліщенко І.В., студентка

Рябоконець В.І., кандидат педагогічних наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

Реформаційні процеси, що відбуваються у вітчизняному освітянському просторі, зумовлюють нагальність розв'язання комплексних соціально - педагогічних завдань, одним з яких є перехід до систематичного навчання дітей з 6-ти років. Відомо, що одним із найвідповідальніших життєвих циклів людини є дошкільний період та час навчання в початкових класах, тому інноваційні шляхи творчого розвитку дітей сприяють опануванню ними не тільки премудростей шкільної науки, а й науки життя, набувають у сучасних умовах особливого значення.

Творчість – норма дитячого розвитку, органічно притаманна дитині з раннього віку. Кожному періоду властиві власні домінуючі творчої діяльності, які забезпечують особистісне становлення кожної дитини і слугують засобом розвитку здібностей і можливостей, що зумовлює поступову інтеграцію дошкільника у шкільне життя. Питання підготовки дітей до школи вперше було теоретично обґрунтовано в праці Я. Коменського «Материнська школа», що фактично є першою програмою підготовки дітей до школи.

Термін «наступність» у літературі розглядають як закон, закономірність, принцип, умову, вимогу, фактор, спосіб, правило, засіб. Наступність - багатоаспектне педагогічне явище. Оскільки наступність у навчально-виховному процесі має комплексний, міждисциплінарний характер, її вивченням займаються педагоги, психологи, філософи, соціологи, фізіологи.

Поняття «наступність у навчанні» вперше отримало теоретичне обґрунтування в працях Е.Баллера, М.Махмутова, В.Сластьоніна та ін., ставши згодом предметом багатьох досліджень у вітчизняній та зарубіжній педагогіці.

Проблема наступності в навчанні та вихованні дітей старшого дошкільного і молодшого шкільного віку досліджувалась такими педагогами та психологами, як Л.Артемова, О.Богданова, Л.Божович, В.Кузь, Г.Люблінська, О.Проскура, С.Рубінштейн, О.Савченко, В.Сухомлинський, О.Усова та ін.

Багато проблем існує і в реалізації наступності між методами навчання: в той час, як у початковій школі широко застосовуються проблемні методи навчання, в дитячому садку перевага надається різноманітним формам наочності та ігровим методам. Розв'язання зазначених суперечностей можливе за умови наступності у роботі цих освітніх ланок. В значній меті це стосується викладання образотворчого мистецтва, тому була обрана дана тема.

Об'єкт дослідження – процес навчання образотворчого мистецтва в початкових класах.

Предмет дослідження – методика навчання учнів початкових класів образотворчого мистецтва з урахуванням принципу наступності і перспективності.

Мета дослідження полягає у вдосконаленні науково обґрунтованої та експериментально перевіреної методики навчання образотворчого мистецтва учнів початкових класів з урахуванням принципу наступності і перспективності.

Гіпотеза. Рівень оволодіння знаннями та навичками образотворчого мистецтва учнями початкових класів підвищиться, якщо:

- здійснювати навчання образотворчого мистецтва на діяльнісно-комунікативній і функціональній засадах;
- поглиблювати теоретичні основи навчання на уроках образотворчого мистецтва;
- актуалізувати і розвивати художній розвиток учнів з дотриманням принципу наступності і перспективності;
- формувати знання та уміння учнів шляхом застосування системи ситуативних завдань і вправ.

Завдання роботи:

- визначити психологічні, теоретичні, методичні основи навчання образотворчого мистецтва в початкових класах з урахуванням принципу наступності і перспективності;
- проаналізувати чинні програми, підручники, науково-методичну літературу в аспекті досліджуваної проблеми;
- вивчити стан сформованості знань та умінь учнів початкових класів з образотворчого мистецтва;
- експериментально перевірити методику навчання образотворчого мистецтва в початкових класах з урахуванням принципу наступності і перспективності .

Відповідно до поставлених завдань було використано комплекс теоретичних та емпіричних **методів дослідження**. Теоретичний аналіз і синтез застосовувався під час вивчення теоретичної та педагогічної літератури з обраної проблеми, відбору принципів та методів навчання, розробки системи вправ і методики їх застосування, узагальнення результатів експерименту та опису процесу дослідження. Емпіричні методи – педагогічні спостереження, опитування, анкетування, бесіди, педагогічний (констатувальний, формувальний) експеримент – використовувалися в процесі вивчення і узагальнення проблеми, передового педагогічного досвіду та перевірки ефективності запропонованої методики.

Наукова новизна і теоретичне значення дослідження полягає в тому, що:

- розроблено та науково обґрунтовано шляхи реалізації принципу наступності на уроках образотворчого мистецтва в початкових класах;

- визначено та експериментально перевірено педагогічні умови реалізації принципу наступності на уроках образотворчого мистецтва в початкових класах;

Експериментальною базою дослідження були початкові класи ЗОШ №8 м. Рівного. Всього в експерименті брало участь 2 класи (1-А та 1-Б), 2 вчителів початкових класів і вчитель образотворчого мистецтва.

Виконаний аналіз проблеми наступності і перспективності у викладанні образотворчого мистецтва дозволяє зробити такі висновки:

- в практиці масової освіти панує функціональний підхід до розв'язання завдань наступності в навчанні дітей образотворчого мистецтва дошкільного та молодшого шкільного віку, який викликає серйозні негативні наслідки і призводить до недооцінки самоцінності дошкільного та молодшого шкільного віку, що є найважливішими періодами розвитку особистості;

- проблему наступності і перспективності можна розв'язати лише за умов реалізації єдиної лінії творчого розвитку дитини на етапах дошкільної та початкової шкільної ланки;

- є доцільним запровадження ділового співробітництва між педагогами дошкільних закладів і вчителями початкових класів з питань здійснення наступності творчого розвитку учнів. Найважливіше завдання співпраці в контексті завдань освітнього сьогодення - забезпечення єдиної лінії психічного розвитку дитини-дошкільника і молодшого школяра - визначають зміст і форми співробітництва дошкільного закладу та початкової школи;

- творча співдружність педагогів і батьків учнів початкових класів сприяє успішному подоланню молодим громадянином не тільки навчальних, а й життєвих труднощів, допомагає реалізація принципу зв'язку навчання з життям;

- існує об'єктивна необхідність у подальшому дослідженні всього комплексу питань, які стосуються реалізації принципу наступності і перспективності в навчанні образотворчого мистецтва дітей дошкільного та молодшого шкільного віку.

Психологічна готовність до школи полягає не в тім, що в дитини виявляються сформованими певні уміння та якості, а в тім, що вона опановує передумовами до наступного їхнього засвоєння.

Першою умовою успішного навчання дитини в початковій школі є наявність у неї відповідних мотивів навчання: ставлення до нього як до важливої, суспільно значимої справи, прагнення до придбання знань, інтерес до визначених навчальних предметів (в тому числі і образотворчого мистецтва).

Пізнавальний інтерес до будь-якого об'єкта і явища розвивається в процесі активної діяльності самих дітей, тоді діти здобувають необхідний досвід, уявлення. Наявність досвіду, уявлень, сприяє в дітей виникненню бажання пізнання. Тільки наявність достатньо сильних і стійких мотивів навчання може спонукати дитину до систематичного і сумлінного виконання обов'язків, що накладаються на нього школою. Передумовами виникнення цих мотивів служить, з одного боку, загальне бажання дітей вступити в школу, що формується до кінця дошкільного дитинства, придбати почесний в очах дитини статус школяра і, з іншого боку, розпиток допитливості, розумової активності, що виявляється в жвавому інтересі до навколишнього, у прагненні дізнатися нове.

Виникненню навчальної мотивації сприяє формування і розвиток допитливості, розумової активності, безпосередньо зв'язаних виділенням пізнавальних задач, що спочатку не виступають для дитини як самостійні, будучи уплетені у виконання практичної діяльності. Серйозне значення у виділенні і прийнятті дітьми пізнавальних задач, має навчання на заняттях у дитячому саду, де відбувається перехід від виконання завдань у формі гри або одного з продуктивних видів діяльності, до виконання завдань власне пізнавального характеру, що направляють дітей на усвідомлене виконання розумової роботи [43, С. 11-16].

Однак, за спостереженнями вчителів початкових класів діти, що йдуть у школу, не володіють усіма якостями, необхідними майбутньому школяреві, тобто не готові до школи, найчастіше це зв'язано з тим, що в дошкільному дитинстві не реалізуються всі задатки дитини і вона залишається недостатньо розвинутою у результаті неправильного розуміння дорослим питання виховання і розвитку дошкільників з метою підготовки їх до навчання в школі. Тому проблема полягає в тому, щоб правильно і вчасно підготувати дитину до навчання. А забезпечити всебічний розвиток дитини і правильну підготовку його до школи можуть тільки об'єднані зусилля вихователів, учителів, батьків. Родина перша і найбільш важливе середовище розвитку дитини, однак і в дошкільній установі формується і розвивається особистість дитини. Найкраще позначається на розвитку дитини єдність впливів родини і дитячого садка. Необхідно в подальшому навчанні в початкових класах враховувати весь дошкільний досвід учнів, рівень їх розвитку – психічного, розумового, творчого та докласти максимум зусиль для їх подальшого росту.

Проведений формувальний експеримент та його результати дозволили дійти таких висновків:

- Експеримент підтвердив, що навчання учнів на уроках образотворчого мистецтва має здійснюватись на комунікативно - діяльнісній і функціональній основах з урахуванням принципу наступності і перспективності;

- Дослідне навчання на уроках образотворчого мистецтва довело необхідність цілеспрямованого врахування принципу наступності і перспективності як між окремими уроками, темами, семестрами, так і між освітніми рівнями;

- У ході формувального експерименту доведено ефективність методичних принципів навчання на уроках образотворчого мистецтва, що лягло в основу експериментальної методики, основними з яких є практично-комунікативна спрямованість, активне застосування міжпредметних зв'язків, диференціація, індивідуальний підхід;

- Дослідна робота переконала, що навчання учнів доцільно здійснювати шляхом використання таких методів навчання, як педагогічні спостереження, анкетування, опитування, бесіди, експериментальне дослідження, аналіз результатів та синтез;

- Розроблена система вправ та завдань, яка використовувалася в ході формувального експерименту, забезпечила інтенсивний розвиток творчості учнів, підвищила результативність дослідних уроків всіх видів діяльності;

- Результати експериментального навчання підтвердили ефективність експериментальної методики навчання учнів на уроках образотворчого мистецтва з урахуванням принципу наступності і перспективності.

Ураховуючи сказане вище, реалізація принципу наступності і перспективності на уроках образотворчого мистецтва передбачає застосування різноманітних методів та їх варіативність залежно від вікових та індивідуальних особливостей

школярів; урахування рівня розвитку дитячого колективу; єдність мети та завдань, змісту художньої освіти; взаємозв'язок форм, методів і прийомів виховання; неперервності навчально-виховного процесу; взаємозв'язок виховання й самовиховання; оптимізацію навчально-виховного процесу, упровадження ефективних педагогічних технологій; постійне вивчення вчителями рівня творчого розвитку учнів з метою коригування та вдосконалення художньо-практичної роботи; прогнозування можливих результатів; визначення шляхів удосконалення професійної підготовки вихователів і вчителів для забезпечення наступності на заняттях образотворчим мистецтвом. Ефективність наступності і перспективності у навчанні досягається шляхом комплексного підходу до забезпечення зазначених умов, що передбачає розробку наскрізної програми, організаційно-методичну роботу, сукупність методичного забезпечення процесу формування творчої особистості.

Отже, наступність і перспективність є закономірною умовою цілісності та ефективності виховного процесу, фактором, який визначає логіку та послідовність розвитку творчості на всіх вікових етапах.

Список використаних джерел

1. Алексюк А.М. Загальні методи навчання. — К., 1981. — 206 с.
2. Алексюк А. М. Педагогіка вищої школи. Курс лекцій: модульне навчання; Навч. посіб. — Київ: ІСДО, 1993. — 220 с.
3. Ващенко Г. Загальні методи навчання. — К., 1997. — 441 с.
4. Володько В.М. Індивідуалізація та диференціація навчання і виховання // Гуманітарні науки. - 2001. - № 1. - с. 54-66.
5. Лихачев Б.Т. Педагогіка.— М., 1996. — 463 с.
6. Люблінська Г.О. Дитяча психологія.— К., 1989.— 354с.
7. Науменко Ф.І. Основи педагогіки Духновича О.В. — Львів, 1984. - С. 14-51.
8. Фурман А.В. Психодіагностичні моделі диференційованого навчання // Рідна школа. - 1994. - № 12. - с.51-58.

ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ТЕМИ: «ПЕРВІСНА ТА ІНТЕГРАЛ» У КЛАСАХ ПРИРОДНИЧО – МАТЕМАТИЧНОГО НАПРЯМУ

Лобач О.Л., студентка

**Павелків О.М., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Система освіти в нашій країні вступила в період фундаментальних змін, що характеризуються новим розумінням цілей освіти, новими концептуальними підходами до розробки і використання навчальних технологій і т. ін. Невід'ємною складовою стало забезпечення цілісності навчально-виховного процесу, результатів навчання є узгодженість теоретичних і практичних дій у вивченні навчального матеріалу, систематичність і наступність у змісті, організаційних формах, прийомах, методах і технологіях навчання. Виникає потреба в забезпеченні обґрунтованих дидактичних умов реалізації принципу наступності в математичній освіті.

Саме тому перед школою були поставлені завдання щодо поєднання навчання з дидактичним забезпеченням, підвищення ефективності навчання.

Тема «Первісна та інтеграл» є однією з основних тем в шкільній програмі з математики в 11 класі, їй відводиться невелика кількість навчального часу. У процесі вивчення цього розділу учні систематизують, узагальнюють і поглиблюють знання про поняття первісної та інтеграла, поглиблюють навички та вміння виконувати визначений інтеграл при розв'язуванні різних задач [5].

Інтегралу приділяється багато уваги, особливо на ЗНО. Тому розгляд цієї теми дуже важливий.

В курсі математичного аналізу існує дуже багато задач, інтеграл якого знайти не можна. В зв'язку з цим виникає проблема знаходження площі плоскої фігури чи об'єму тіла. Для учнів інколи досить проблематично уявити тіло обертання, об'єм якого знаходиться за допомогою інтеграла. В цьому їм допомагає дидактичне забезпечення.

Вчитель математики у процесі викладання математики має максимально враховувати профіль навчання. У класах природничого профілю особливу увагу потрібно приділити застосуванню первісної та інтеграла до розв'язування прикладних задач. Акцент потрібно робити не на розв'язання тих чи інших диференціальних рівнянь, а на моделювання реальних процесів за допомогою диференціальних рівнянь, тобто складанні рівнянь.

Курс математики, призначений для профілів природничого напрямку, забезпечуючи гармонійний розвиток образного і логічного мислення, повинен особливу увагу приділяти з'ясуванню ролі математики в сферах її застосувань. Насамперед це означає, що учні повинні оволодіти простими навичками математичного моделювання. Саме такий вид діяльності має бути головним у навчанні майбутніх інженерів, техніків, технологів, конструкторів, механіків, природознавців тощо. Досягти цього можна за рахунок зваженого компромісу між строгістю і доступністю викладення матеріалу, а також його прикладною спрямованістю.

Використання дидактичного забезпечення на уроках алгебри і початків аналізу в класах природничо-математичного напрямку є важливим засобом в сучасному навчальному процесі. Адже підвищенню ефективності уроків математики в старших класах сприяє саме використання програмних засобів навчального призначення таких, як GRAN 1, GRAN 2D, GRAN 3D, презентацій, таблиць, наборів карточок з текстом та інших. За їх допомогою доступнішим стає вивчення низки тем курсу алгебри та початків аналізу: побудова графіків функцій, розв'язування систем рівнянь і нерівностей, знаходження площ фігур, обмежених графіками функцій, обчислення об'ємів тіл обертання, в тому числі і інтеграла [6].

Застосування засобів наочності вимагає великої науково-педагогічної підготовленості учителя, знання психології дитини, підлітка, юнака, знання процесу оволодіння знаннями. Учитель повинен чітко знати і розуміти на якому етапі уроку засіб наочності перестане бути необхідним, і коли учні вже не повинні звертати на нього увагу, а також те, що наочність повинна бути подана в такому вигляді, щоб діти звертали увагу на найголовніше, найсуттєвіше.

Навчання за участю дидактичного забезпечення набагато краще та ефективніше. При цьому вдале і вміле його застосування спонукає дітей до пізнавальної самостійності і підвищує їхній інтерес до предмету, є найважливішою умовою успіху.

Вчителями математики можуть бути використані самостійні та контрольні роботи з алгебри і початків аналізу для 11 класу таких авторів, як: Гап'юн Г., Мартинюк С., Чиж О., Кондратьєва Л., Тапцова О., Вихор С. В навчальному процесі можна застосовувати тестові завдання з алгебри і початків аналізу, які були розроблені Возняком Г., Возняк О.,

ПСИХОЛОГО–ПЕДАГОГІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий педагог

Адамчук С.В., Павелків О.М. ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ	1
Азарова У.В., Коваль В.В. ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ В СЕРЕДНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ.....	2
Анисимова Л.С. СИСТЕМА ПЕДАГОГИЧЕСКИХ ЗАДАЧ В ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКЕ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ НАЧАЛЬНЫХ КЛАССОВ.....	4
Бізюк К.В., Суржук Т.Б. ОПРАЦЮВАННЯ ФАКТИЧНОГО ЗМІСТУ ТЕКСТУ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	6
Ваколюк А.М., Вербець В.В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ЕТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	7
Вангрет Н.О. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ ДИХАЛЬНОЇ ГІМНАСТИКИ В ОЗДОРОВЧІЙ РОБОТІ З СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ	9
Власюк О.В., Гетманчук Н.О. ВИКОРИСТАННЯ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	11
Возняк І.М., Юсенко А.С., Фещук Ю.В. ДИДАКТИЧНІ ЗАСАДИ ЗМІСТУ КУРСУ КРЕСЛЕННЯ В ПОЗАШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	13
Возняк Н.В., Суржук Т.Б. ПРОГРАМНІ ВИМОГИ ДО ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ В 3-4 КЛАСАХ	14
Высоцкая Е.В., Зеленев Е.А. ВОСПИТАНИЕ ТОЛЕРАНТНОСТИ В МУЛЬТИКУЛЬТУРНОМ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОМ ПРОСТРАНСТВЕ КАНАДЫ	16
Галатюк М.Ю. ДИДАКТИЧНА СИСТЕМА РОЗВИТКУ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ	18
Гарбар В.В., Сингаївський Д.В., Трофімчук В.М. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАДАЧ.....	19
Гецько С.І. СУЧАСНЕ ПОНЯТТЯ ІНТЕГРАЦІЇ.....	20
Глазкова І.Я. СТРУКТУРА І ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОГО ПОСІБНИКА «ПОПЕРЕДЖЕННЯ І ПОДОЛАННЯ БАР'ЄРІВ СТУДЕНТАМИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ».....	22
Глеб А.Л., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СРЕДНЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С ДЕКОРАТИВНЫМИ РАСТЕНИЯМИ ОТКРЫТОГО ГРУНТА.....	23
Голобурда М.А., Горбатова Е.В. ПРОБЛЕМА ФОРМИРОВАНИЯ ЧУВСТВА ЦВЕТА У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	24
Голуб О.В., Павелків О.М. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ НЕСТАНДАРТНИХ УРОКІВ З АЛГЕБРИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ	25
Гон І.М., Шугасва Л.М. РІВНЕНСЬКА ЖІНОЧА ГІМНАЗІЯ: ФРАГМЕНТИ СТОРІНОК ІСТОРІЇ	27
Григорчук С.Ф., Янцур М.С., Трофімчук В.М. ФОРМУВАННЯ ЗНАТЬ ТА ВМІНЬ З ОСНОВ ДИЗАЙНУ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	28
Грбар С.В., Лазарець О.Ю., Присяжнюк І.М. РОЗРОБКА ВІДЕОЗАНЬ НА ТЕМУ «ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ПЕРШОГО ТА ВИЩИХ ПОРЯДКІВ».....	30
Гуменюк О.В., Швець В.О. ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ	31
Дворцева Г.В., Міквабія Е.Г. МИСТЕЦТВО ЯК КАТАЛИЗАТОР ОБРАЗУ ЛЮДИНИ КУЛЬТУРИ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	33
Гурская В., Дубинина Д.Н. ОСОБЕННОСТИ ВОСПРИЯТИЯ ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ЛИТЕРАТУРЫ ДЕТЬМИ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	34
Гаврилюк В.О., Давнюк С.В. МЕТОДИКА РОБОТИ НАД РОЗВИТКОМ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ УЧНІВ МОЛОДШИХ КЛАСІВ (НА ЛЕКСИЧНОМУ МАТЕРІАЛІ).....	35
Дем'янюк Т. М., Кирилецька Г.М. ОРГАНІЗАЦІЯ МОДУЛЬНО-РЕЙТИНГОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ.....	36
Демчук І.А., Суржук Т.Б. УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНІКИ ЧИТАННЯ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	37
Джас М.І., Колупасва Т.С. ГЕНЕЗИС ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОФЕСІЇ В ЗАРУБІЖНІЙ ІСТОРИКО-ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	39
Джеджеря О.М., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАТЬ І ВМІНЬ УЧНІВ 10-11Х КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕНІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА» НА ОСНОВІ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	41
Дмитрук Р.М., Веремчук А.П. ФУНКЦІЇ СТУДЕНТА І ВИКЛАДАЧА ПІД ЧАС ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ.....	42

Довгаль О.П. ЕЛЕКТРОННИЙ ПІДРУЧНИК, ЯК ЗАСІБ НАВЧАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ В ПЕДАГОГІЧНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ	44
Ермолаєва С.Н., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С СЕЗОННИМИ ИЗМЕНЕНИЯМИ В ЖИЗНИ ПТИЦ	46
Ємець І.В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-МОВЛЕННЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	47
Задерей М.Р., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ З ОБРОБКИ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ШЛЯХОМ МІЖПРЕДМЕТНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	48
Іванова С.М., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ МЛАДШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С РАСТЕНИЯМИ УГОЛКА ПРИРОДЫ	50
Ігнатюк Ю.В., Сингаївський Д.В. РОЗВИТОК ГРАФІЧНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ КРЕСЛЕННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ	51
Калита В.О., Янцур М.С. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ІДЕАЛУ В УЧНІВ 8-9 КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	52
Калініна О.С., Тарасенко Г.С. ДОМІНАНТНО-ОБРАЗНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЕСТЕТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	53
Качинська Д.І., Швець В.О. ВИКОРИСТАННЯ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТРАНСЦЕНДЕНТНИХ НЕРІВНОСТЕЙ	55
Кардаш О.Ю., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ УЧНІВ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ПРОФІЛЮ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ТРИГОНОМЕТРИЧНІ РІВНЯННЯ ТА НЕРІВНОСТІ	56
Карпук А.В., Самсонок Н.Ф. МЕДИКО-ЛОГОПЕДИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З МОВЛЕННЕВО-РУХОВИМИ ПОРУШЕННЯМИ	58
Касянчук Т.В., Гегманчук Н.О. ПРОБЛЕМНИЙ ПІДХІД У ВИВЧЕННІ МОВИ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	58
Кмитюк О.В., Гудовсек О.А. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ІДЕЇ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	61
Коваль В.В., Пальчевський С.С. ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ В УМОВАХ ДОЗВІЛЛЯ	63
Ковальчук І.А., Тарасенко Г.С. СВІТОГЛЯДНА КУЛЬТУРА ЯК ОСОБИСТІСНИЙ ФЕНОМЕН	64
Кошелева Н.Н., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С ЛЕКАРСТВЕННЫМИ РАСТЕНИЯМИ	66
Куцова М.Г., Козлакова Г.О. ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ І СПЕЦІАЛЬНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ БАКАЛАВРІВ З КОМП'ЮТЕРНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ В УНІВЕРСИТЕТАХ КАНАДИ	66
Лебедина Е.В. ВЫСШЕЕ ОБРАЗОВАНИЕ И ПРОБЛЕМЫ ДУХОВНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ	68
Лебейчук Т.Ю., Приймак О.П. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ НА РУХ	69
Левчун О.І., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ УЧНІВ 5 КЛАСУ ДО ОЛІМПІАД З МАТЕМАТИКИ	72
Ліщенко І.В., Рябокони В.І. РЕАЛІЗАЦІЯ ДИДАКТИЧНОГО ПРИНЦИПУ НАСТУПНОСТІ І ПЕРСПЕКТИВНОСТІ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	73
Лобач О.Л., Павелків О.М. ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ТЕМИ: «ПЕРВІСНА ТА ІНТЕГРАЛ» У КЛАСАХ ПРИРОДНИЧО – МАТЕМАТИЧНОГО НАПРЯМУ	75
Люлька А.А. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	76
Малайчук Т.С., Кирилецька Г.М. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМНО-ПОШУКОВОГО НАВЧАННЯ В УЧНІВ 5-9 КЛАСІВ	77
Малашенок М.А., Малахова И.А. РАЗВИТИЕ ТВОРЧЕСКИХ СПОСОБНОСТЕЙ ДОШКОЛЬНИКОВ В ПРОЦЕССЕ ОБУЧЕНИЯ РУЧНОМУ ТКАЧЕСТВУ	78
Маліванчук М.В., Коваль Г.П. ПРИНЦИПИ, МЕТОДИКИ І ЗАСОБИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ. КОМПЛЕКСНИЙ АНАЛІЗ ТЕКСТУ	80
Мамчуровська М.В., Коваль В.В. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИКИ В СЕРЕДНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	82
Матвійчук В.Л., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ МАЙБУТНЬОГО ШКОЛЯРА У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	83
Медведюк К.О., Сяська Н.А. МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ПРОБЛЕМНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В КУРСІ СТЕРЕОМЕТРІЇ З ДОПОМОГОЮ КОМП'ЮТЕРА	85
Мельникова М.С., Шебеко В.Н. СТАНОВЛЕНИЕ СУБЪЕКТНОСТИ РЕБЕНКА В ДИГАТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ	86
Набочук О.Ю., Семещук І.Л. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ГЕОМЕТРІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ ПРОГРАМИ “GRAN 2D”	88
Назарець Л.М. СПЕЦИФІКА ВПЛИВУ ЕМОЦІЙ НА ПІЗНАВАЛЬНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ШКОЛЯРІВ	89
Начичко Л.М., Рябокони В.І. РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ПРОЦЕСІ ДИЗАЙНЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	91

Нелюбіна І.О. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ ЛІВРУКИХ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	93
Немеришина К.П., Рябоконт В.І. КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ЯКОСТІ ТВОРІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	95
Немира Т.М., Горопаха Н.М. ГОТОВНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ У ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	97
Нестерчук А.Ф., Янцур Л.А. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ СЦЕНІЧНОЇ ТЕАТРАЛІЗОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СТАРШОМУ ДОШКІЛЬНОМУ ВІСІ	99
Новосад І.В., Янцур М.С., Трофімчук В.М. КОНСТРУКТОРСЬКА ПІДГОТОВКА УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	101
Опанасець В.В., Хірна К.С., Шроль Т.С. ВИКОРИСТАННЯ FLASH-ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	102
Остапчук Н.О., Павелків Р.В. ОСОБИСТІСНЕ СПІЛКУВАННЯ ПЕДАГОГА З УЧНЯМИ ЗА ДОПОМОГОЮ НЕВЕРБАЛЬНИХ ЗАСОБІВ.....	103
Павлова Н.С., Гнедко Н.М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ «ІНФОРМАТИКА».....	105
Павловська В.В. ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ НАВЧАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПОЛЬЩІ КРИЗЬ ПРИЗМУ ПРОЦЕСУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ.....	107
Павлюк Т.О. ФОРМУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ГРАМОТНОСТІ ДИТИНИ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	109
Павлюк Ю.А., Козлюк О.А. РОЗВИТОК ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК УМОВА ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ... ..	110
Палаженко О.П. ВИКОНАВСЬКА МАЙСТЕРНІСТЬ ЯК ЄДНІСТЬ ТЕХНІЧНОЇ І ХУДОЖНЬОЇ СТОРІН В ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ ТВОРІВ МУЗИКАНТАМИ-ДУХОВИКАМИ	112
Пекач Н.В., Суржук Т.Б. ВИВЧЕННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОМИЛОК У ЧИТАННІ, ШЛЯХИ ЇХ УСУНЕННЯ	114
Піловець А.В., Белешко Д.Т. ЗМІСТ І МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ФАКУЛЬТАТИВНОГО КУРСУ «РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ»	116
Пітик С.М., Бричок С.Б. СТАТЕНЕ ВИХОВАННЯ, ЯК ПРОБЛЕМА ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ І ПРАКТИКИ 20-30 РР. ХХ СТОЛІТТЯ.....	117
Полтавська Н.Є., Червякова Н.І. ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАТОРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ЯК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩИХ ЯКОСТЕЙ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ ТЕХНОЛОГІЙ СПІВПРАЦІ	118
Полюхович Н.В. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ ЯК ВАЖЛИВИЙ КОМПОНЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ ТА ЕКОНОМІКИ	120
Радимська О.Д., Белешко Д.Т. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ ДЕВ'ЯТОГО КЛАСУ ПРИ ВИВЧЕННІ АЛГЕБРИ ЗАСОБАМИ САМОСТІЙНИХ РОБІТ.....	121
Свистун Т.І. ПРОБЛЕМА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ У НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	124
Севастьянов В.В., Руденко В.М. ПРОЕКТУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ СИСТЕМ МІЖНАРОДНИХ ОСВІТНІХ СЕРЕДОВИЩ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	125
Сендега Т.В. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ЛЮБОВІ ДО ПРИРОДИ В УМОВАХ ЕСТЕТИЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ДНЗ.....	126
Солтис О.Д., Давнюк С.В. МЕТОДИКА ОПРАЦЮВАННЯ РЕЧЕННЯ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ: АНАЛІТИКО-СИНТЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	127
Соннік І.М., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЕМОЦІЙ В МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ	129
Столярчук Н.С., Семешук І.І. СПІВВІДНОШЕННЯ ЕМПІРИЧНОГО І ТЕОРЕТИЧНОГО У НАВЧАННІ ФІЗИКИ В 8 КЛАСІ	131
Таргоній Т.І., Коваль В.В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ	132
Тижук І.М., Янцур Л.А. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ ТЕОРІЇ РОЗВ'ЯЗАННЯ ВИНАХІДНИЦЬКИХ ЗАВДАНЬ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	133
Трофімюк К.Р., Сингаївський Д.В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ І ВМІНЬ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЮ «ШВЕЙНА СПРАВА» ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ КОЛЕКТИВНО-ГРУПОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ	134
Тупік Ю.О., Гетманчук Н.О. БЕЗМАШИННИЙ ПРОГРАМОВАНИЙ КОНТРОЛЬ ЗНАНЬ ОРФОГРАФІЧНОЇ ГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ.....	135
Улітко А.В., Шроль Т.С. РОЗВИТОК ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ З ВИКОРИСТАННЯМ FLASH-ТЕХНОЛОГІЙ.....	137
Фирсова Ю.Н., Воловик А.К. РЕФОРМА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СИСТЕМИ ВІСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ В КОНТЕКСТЕ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ І ВНЕДРЕННЯ «НОВОГО ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ»	138

Фірак М.М. СПІЛЬНА РОБОТА ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ І СІМ'Ї З ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	140
Фоменко І.О., Горбунова Н.В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ДО ПРОЕКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ.....	142
Хижняк О.В., Бєлих О.С. СТРУКТУРА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ.....	144
Хоровець Ю.С., Боровець О.В. ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИСТОСТІ У СУЧАСНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	146
Хролець О.І. ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЧИТАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	147
Чудак Г.А., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ УЧНІВ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ПРОФІЛЮ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ІРРАЦІОНАЛЬНІ РІВНЯННЯ ТА НЕРІВНОСТІ	148
Шелестюк Л.П., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ З ВИГОТОВЛЕННЯ ШВЕЙНИХ ВИРОБІВ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ НА ОСНОВІ СПОСОБІВ РОЗВИВАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ	150
Якимчук М.Ю., Кирилецька Г.М. ПРО РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОСВІТИ УКРАЇНИ ТА НОВІ СТАНДАРТИ ОСВІТИ	151
Демченко Ю.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ ВИКОНАННЯ ФІЗИЧНИХ ВПРАВ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНЯМИ СЕРЕДЬНОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ	153
Ониськевич Т.В., Шевців З.М. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ.....	155
Бакшиш Э.Н., Зарединова Э.Р. СОЦІАЛЬНО-ЦЕННОСТНИЙ И ЗНАЧИМЫЙ ХАРАКТЕР ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ	157
Дяченко М. Д. ФОРМУВАННЯ ЖУРНАЛІСТСЬКОГО СВІТОГЛЯДУ ЯК ОЗНАКИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАТУСУ В МАЙБУТНІХ ЖУРНАЛІСТІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ	158
Зиядинова Р., Зарединова Э.Р. ОБУЧЕНИЕ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ ЧЕРЕЗ РАЗВИТИЕ ПОЗНАВАТЕЛЬНОГО ИНТЕРЕСА	159
Муединова А.С., Зарединова Э.Р. ОРГАНИЗАЦИОННО-ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ УЧЕНИЧЕСКОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ: ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ АСПЕКТ	161

Молодий психолог

Аверьянова Т.С. СОВРЕМЕННАЯ СЕМЬЯ: ОСОБЕННОСТИ ГЕНДЕРНОЙ СОЦИАЛИЗАЦИИ ДЕТЕЙ.....	164
Бояківська І.О., Каламаж Р.В. НЕГАТИВНЕ САМОСТАВЛЕННЯ ОБДАРОВАНИХ ПІДЛІТКІВ ЯК ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА	166
Геккель Я.С., Романюк В.Л. ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЬ ЯК ОДНА З ФОРМ АДИКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ	167
Генсіцька-Антонюк Н.О. МАТЕМАТИЧНІ ЗДІБНОСТІ ЖІНКИ: ОСНОВНІ ТЕОРІЇ.....	168
Гоцюк О.Л., Савелюк Н.М. ВІРТУАЛЬНЕ СПІЛКУВАННЯ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ ЯК ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА	169
Демянюк О.Б., Ямницький В.М. ОБРАЗ СВІТУ З ПОЗИЦІЇ ГУМАНІСТИЧНОЇ КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	171
Джеджеря О.В. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕЖИВАННЯ ТРИВОЖНОСТІ СТУДЕНТАМИ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	172
Дідук Т.С., Савелюк Н.М. АУТИЗМ – «ХВОРОБА ХХІ СТОЛІТТЯ» ЧИ БЕЗПОРАДНІСТЬ ДОРΟΣЛИХ ПЕРЕД ДИТЯЧОЮ УНІКАЛЬНІСТЮ (СПРОБА ПСИХОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ ДО ПРОБЛЕМИ).....	174
Каравай Е.В., Леганькова О.В. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ПРОБЛЕМЫ ИЗУЧЕНИЯ ОПТИМИЗМА И ПОЗИТИВНЫХ ЭМОЦИЙ	176
Кочубей О.С., Михальчук Н.О. ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ УСНОЇ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ	178
Остаповець Ю.В., Романюк В.Л. НАПРЯМКИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ДРУЖБИ В ПСИХОЛОГІЇ.....	180
Руккова, К. V., Likarchuk L.I. HEALTHY LIFESTYLE AS A SOCIAL AND PUBLIC POSITION OF YOUTH	181
Суходол А.Ю., Романюк В.Л. ТРИВОЖНІСТЬ ТА АГРЕСИВНІСТЬ ЯК МЕХАНІЗМИ ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗАХИСТУ ДІТЕЙ.....	182
Тищенко І.А., Романюк В.Л. ОСОБИСТІСТЬ ТА ПРОБЛЕМИ МЕДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ	183
Тригуб Л.А., Денисенко В.М. THE STUDENTS SEARCHING FOR THE IDEALS IN MOVIE SERIALS BECAUSE OF LACK OF FAMILY SUPPORT.....	184
Хаусман Л.В., Павелків Р.В. ФЕНОМЕН ЕТНІЧНОЇ САМОСВІДОМОСТІ ОСОБИ.....	184
Черепехіна О.А. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ЗМІСТ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ	186

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Матеріали V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

**18–19 квітня 2012 року
м. Рівне**

Відповідальна за випуск – Батишкіна Ю.В.
Комп’ютерна верстка – Батишкіна Ю.В., Назарук М.В.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 29. Замовлення № 123 /1. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.
тел. 0362-22-41-20*